

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 27.

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

NA TRASI DRUGOG KOLOSIJEKA PRUGE ŠAMAC — SARAJEVO

Danas se polaze prve šine

DOBOJ, 26. APRILA — Na dobojskoj željezničkoj stanici, na trasi drugog kolosijeka koja se proteže tamo prema selu Ševarlije, sutra će u jutarnjim satima biti pružene i prve šine. Inače, na cijeloj trasi od Doboja do Zenice biće proglašen udarnički dan. Brigadiri i brigadirke će nastojati da ostvare što veći učinak kako bi njihove brigade još po jednom bile proglašene udarnim.

Na željezničkoj stanici kod Doboja gotovo je sve spremno za polaganje kolosijeka. Prije tri dana, naime, brigadiri ORB »Alija Hodžić« iz Sarajeva istovarili su na ovom dijelu trase željezničke šine koje su teške po hiljadu i 200 kilograma. Postavljene su pored same trase, a po 20 brigadira svojim rukama su ih spuštali sa željezničkih vagona. Danas je na ovom dijelu trase izuzetno svečano. Brigadirske i četne zastave vijore se na povjetarcu. Ovdje su ponovo brigadiri »Alije Hodžića«, njih oko 100. Oko 9 sati stigla je dugačka kompozicija vagona na kojima je bilo hiljadu i 120 pragova, teških po 160 kilograma. Drveni, impregnirani pragovi za nepuna dva sata bili su istovareni brigadirskim rukama i poredani po trasi, kojom će se sutra pružiti drugi kolosijek u dužini od oko 800 metara.

Dragan Tomaš, jedan od četvorice mladića iz ove brigade koji su prvi spustili drveni teški prag i postavili ga na mjesto preko kojeg će sutra biti pružene tračnice kaže:

— Jedva čekam sutrašnji dan da pružimo prve šine. Ovo će biti veliki događaj za sve brigadirke i brigadire, za našu samoupravnu socijalističku zajednicu. Poslova, istina, ima još dosta, ali sam ubijeden da ćemo prugu završiti i prije roka.

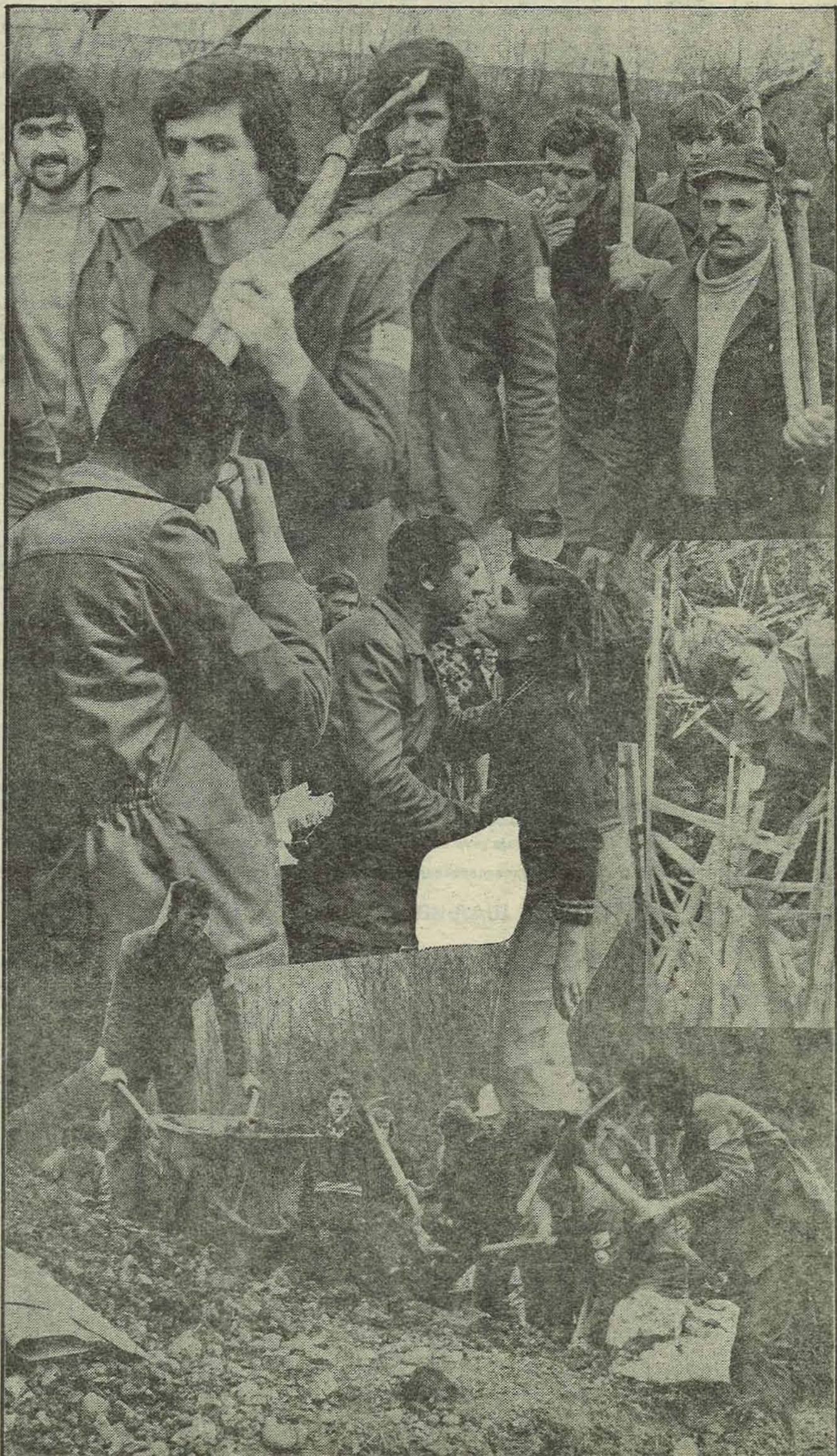
Zajedno sa njim prvi prag su postavili i Sead Tanković, popularni »Trasko« ove brigade, zatim Milutin Jungić i Ramiz Smajić, a gore, na željezničkim vagonima Sead Kojević i Boro Jelečanin sa snažnim »horuk...« sami guraju drvene pragove i bacaju ih sa vagona.

Sead Tanković — njega još i Štreka zovu — sve je unaprijed izračunao: ispod jedne šine dolazi 36 pragova; razmaci između pragova su 63 centimetra, a šina je dugačka 22,5 metara.

Brigadiri i brigadirke ORB »Alija Hodžić«, inače, ovdje rade već duže vrijeme i pripremaju trasu, kako bi na vrijeme šine bile postavljene. Sutra će na ovu dionicu izaći brigadiri i brigadirke svih osam omladinskih radnih brigada naselja u Doboju. Biće to i mala svečanost, biće to i dokaz da omladinci mogu da nadmaše sami sebe, jer se u početku čak nije moglo ni pomišljati da će šine biti postavljene baš u ovo vrijeme.

Ruke žuljevite jedva čekaju sutrašnji dan. Bijeli tucanik na dobojskoj željezničkoj stanici, eto, biće prekriven novim željezničkim šinama i drvenim impregniranim pragovima. A do 23. novembra — tako obećavaju graditelji drugog kolosijeka — šine će biti postavljene na cijeloj dionici od Doboja do Zenice. Darovaće tada brigadiri i brigadirke drugi kolosijek našoj Republici kao najdraži dar za njezin 35. rođendan.

R. ŽIVKOVIĆ

ЈАВЛЈЕНО ИЗ ДОБОЈА

DIPLOMCI

ДОБОЈ, АПРИЛА — У добојском насељу оmlадинских радних бригада највећи је број курсева: крају се приводе курс прве помоћи, курс каратиста и дзудиста, те фото курс. Завршен је курс за кошаркашке судије. Прије неколико дана са практичном обуком били су готови и полазници курса вођача «В» категорије. Слједи лјекарски преглед, а потом полагање испита. Прије неколико дана завршила се са радом и оmlадинска политичка школа.

POKLON

ДОБОЈ — Приликом посјете насељу оmlадинских радних бригада представници Марксистичког центра Општинске конференције СК из Вршца поклонили су овом насељу 130 књига марксистичке и друге литературе које су штампане на српскохрватском, мађарском и румунском језику. Тако се број књига бригадирске библиотеке, повећао на око 750 примјерака а како смо сазнали од библиотекара око 100 бригадира и бригадири редовни су читаоци ових књига.

R. M.

**NA ZIDU
- NOVINE**

ДОБОЈ, АПРИЛА — У posljednjih неколико дана у насељу у Добоју издато је неколико билтена, фото и зидних новина. Зидне новине napravili су бригадири из ОРБ «Алија Алијагић», «12. слavonska proleterska brigada», «Младост» и «Слава Клавора». Испред својих барака фото новине изложили су чланови ОРБ «Алија Алијагић», «Братство јединство» и «Младост». Појавили су се и билтени ОРБ «12. слavonske proleterske brigade» и ОРБ «Слава Клавора» и ОРБ «Ђорђе Злић — Сига».

**ZNA SE
BOLJI**

Одржана су такмичења у малом nogometу, одбојки и stonom tenisu између екипа насеља и екипа неколико организација удруженог рада у Добоју. У finalnim meчевима постигнути су ови резултати: у nogometу екипа насеља побједила је екипу «Ozren-turista» резултатом 10:3. У stonom tenisu екипа насеља добила је мећ против stonotenisera PTT резултатом 3:2. У одбојки finalni meћ између женских екипа насеља и Привредне банке завршен је резултатом 0:3, а мушка екипа насеља добила је мећ против екипе радника regionalnog SUP-a Doboј резултатом 3:1.

R. Ž.

Armija u akciji

(Или: шта бригадири кажу о војницима)

Sticajem okolnosti наша бригада је једина оmlадинска радна бригада у насељу SORA Šamac — Sarajevo, Doboј, састављена од припадника JNA, нашли смо се у понеšto специфичној ситуацији, utoliko што смо на glасу као добри радници, čak, кажу, болји од осталих бригада, да смо све mlадићи улjudни, прavi drugови и, што се тиче slabijег пола, kavалјери kakvih нема. Takво — visoko mišljenje о нама треба и оправдати, bez daljnјег. Ми се trudimo из све snage, kao што то и priliči припадnicима JNA.

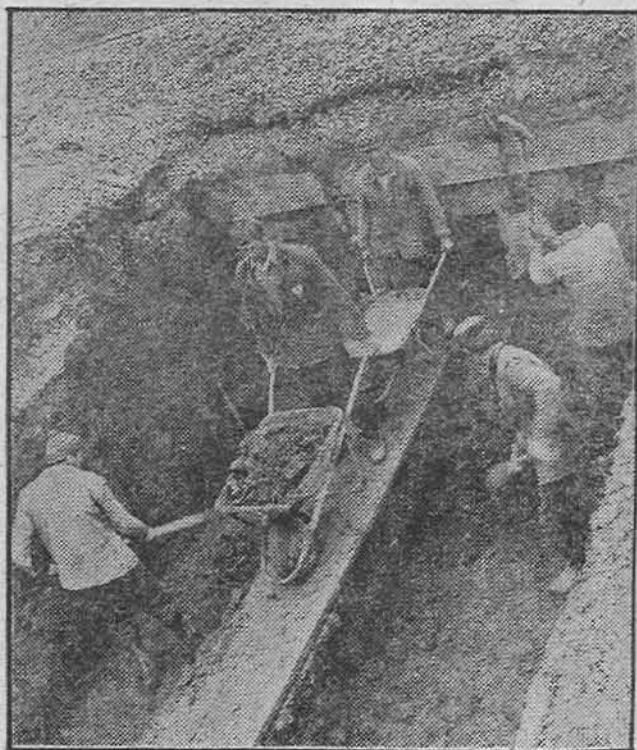
Evo једне ilustracije koja će јасно pokazati kakво mišljenje vlada о voјnicима koji су, eto, и brigadisti:
»Heј, družе voјniče, ti што носиš uniformu kao и ja, pruži mi ruku и reci zdravo! «Zdravo, mi smo sada једно, једно смо uvijek и bili; sutra, trasa nas istа čeka у kojoj ćemo и mi ugraditi deo себе и nemoј nikad žaliti ni kaplju znoја koji će teći у potocима јер znoj је jača podloga од бетона, на njemu šine čvršće stoје».

Znoјem ćemo izgraditi prugu, а pruga nas, sutra nek pesma istа из наших grla одjekne, neka nam puške zauvek у soškama stoје, а kramp и motika neka nam budu оруђје...»

Tako пише друг, brigadista Boško Šarac из brigade «Ђорђе Злић — Сига» из Novog Sada.

Neka ovo буде јединствен poziv на рад, на izgradnju наше, једне, једине и volјене domovine.

(Из билтена ОРБ «Prva proleterska»)

Ударнички до краја прве смјене — радилште код Добоја

О СЕБИ ШАЉИВО

Неки зли језици

Прича ми један бригадир да ће његовим друговима из ОРБ «Слава Клавора» из Магрибора купити четке за бријање. Чекају се само браде.

—0—

Командант зеничке бригаде, веле, висок је толико да може скочити до — на врх самог себе.

—0—

У насељу се прича како ће и Хамдо Муцелет из ОРБ «Алија Хоџић» до краја ове смјене посјетити трасу. Бригадири нам причају да је и трасер ове бригаде Сеад Танковић прије неколико дана осјетио колико је тешка празна — бригадирска лопата.

—0—

Ветеран Зоран Добросавец — Лала из осјечке бригаде прича како мора ноге прати у лавору, јер не може због своје висине да их подигне на лавабо.

Predstavljamo brigade: ОРБ «Omer Maslić» Novo Sarajevo

Šesnaest provjerenih

Omladinska радна бригада «Omer Maslić» из Novog Sarajeva, formirana је 1977. godine, а свој рад započela је са lokalnim радним акцијама у Sarajevу и postigla zavidne rezultate.

Jezero ove brigade čini 16 provjerenih brigadista koji učestvuju više puta uzastopno, а међу njима се nalaze два veterana koji су свој акцијашки занос započeli još 1947. godine на прузи Šamac—Sarajevo.

Brigada је састављена из redova радничке и srednjoškolske omladine: SOUR-a «Centrotrans», «UPI-ja», «Automehanika», SSUC-a и SUP-a Novo Sarajevo. Од 99 brigadira 56 су članovi SK.

Članovi brigade су: Dragan Stanišić, Fahrudin Džiho, Marica Bartula, Edin Ajetović, Duško Lončarević, Salih Sivac, Hazim Alić, Mustafa Pajević, Žarko Cumpf, Mehmed Bravić, Fuad Dizdarević, Petar Komšo, Osman Šabanović, Fuad Topić, Džemal Džano, Novo Stanišić, Kemal Bečić, Esad Čardaklija, Nezir Šišić, Munib Mujezinović, Mirko Lopatić, Safet Kršo, Milorad Vučinić, Neđo Crnovčić, Boro Pešić, Fahro Hajdarević, Dragan Kos, Camil Ganija, Amir Nuhanović, Alija Kašmo, Sakib Žunić, Božo Radoš, Zeljko Matić, Esad Žiga, Adžem Solem, Mirsad Šeho, Slavica Čosić, Mirsad Hadžiahmetović, Mila Cvjetković, Nezira Bogdanić, Dragan Pandurević, Suljo Vila, Zijad Ahmetpahić, Mustafa Zorlak, Ahmet Saračević, Mirsad Mahmutović, Nedeljko Mičić, Ahmet Ahić, Hamdo Zuko, Emin Kovač, Zoran Sokić, Selim Pašić, Mujo Jahić, Ljubo Pekić, Avdija Karamustafić, Mirsada Hadžić, Milodarka Ivanović, Sead Sarajkić, Milanko Jovanović, Ismo Džamajlija, Mithad Saračević, Zoran Damjanović, Alma Maksić, Milenko Skočajić, Halidža Čutahija, Dragoljub Stevanović, Franco Jozić, Hajrudin Omerbegović, Obrad Krstović, Zorica Đurić, Zoran Katić, Suljo Avdić, Blaženko Višnjić, Zlatko Kurtović, Aćim Cvijan, Radovan Ždrale, Rasim Rizvanović, Senaid Dedović, Nijaz Sarajlić, Arzija Omerović, Velinka Tomić, Senad Bojčić, Miroslav Kurteš, Amir Alić, Pero Martić, Miroslav Tešić, Mijo Čančarević, Joso Bijelić, Sead Čizmić, Slavko Joksimović, Zvonko Šarac, Amila Granov, Mirsad Zagorčić, Savo Baričanić, Gojko Sikiraš, Edina Hadžić, Slavko Ljolje, Mališa Mrdak, Senad Mizić.

СА ТРАСЕ У ЖЕПЧУ

Стабла наше радости

Са скромним алатом бригадисти ОРБ «Џемал Биједић» из Загреба крче пут свом ударништву

ЖЕПЧЕ, 26. АПРИЛА — У стотињак метара широком појасу земљишта, између асфалтног пута с једне и жељезничког колосијека с друге стране, раде бригадисти ОРБ «Џемал Биједић» из Загреба. Пролазећи свако својим путем возила се оглашавају сиреном у знак поздрава mlадићима и дјевојкама који раде.

Бригада «Џемал Биједић» формирана је прошле године. На првој акцији «Сава 77» освојила је признање »7 секретара СКОЈА«. Сачињавају је бригадисти претежно радници из непосредне производње из готово свих крајева Југославије. Ови mlадићи и дјевојке добри су радници на траси, али са много успјеха ангажовани су и у друштвеним активностима насеља. Бригадирске вечери које они припремају су незаборавне. Ове податке сазнајемо од команданта бригаде Алије Хаџића — Аље, док се преко једне чистине приближавамо једној групи бригадиста.

— Хеј, не иди даље, упашћеш у блато до врата — издалека нас упозорава Миленко Бабић. Са њим још раде бригадири Дара Родић и Љилана Бокан и бригадир Јаков Шимуновић. Испрскани плавичастим «барским» блатом изгледају као маскирани. Земљиште на коме раде, дионица Желећ, је 50 одсто под водом. То нам каже Ана Мандура, трасер Штаба насеља. У житком блату тешко је радити са обичном лопатом и са неколико пијука. Бусење, натопљено водом, са испрепле-

таним жилицама траве и корова не да се лако. Зато су за посао који у нормалним приликама може да обави један човек овдје потребна двојица: један са лопатом, а други да рукама потезе бусење.

У другој групи Иван Тадић, ветеран и Јозо Маринчић и Видоје Раковић, у насељу познатији као Рака Културњак, обарају стабло. Посао је тежак, јер им је на располагању само једна тупа сјекира и два-три крампа којим поткопавају стабло. Када га до пола поткопају и мало са стране зарежу, онда се њих неколико пење на стабло па га цицањем гурају — и обарају.

Нешто даље друга група бригадиста; међу њима Стјепан Халачак, председник Бригадне конференције, Борис Ордев бригадир, и командант Аљо покушавају оборити тополу пречника један метар. Алат са којим се упуштају у битку, са овим двадесетак метара високим стаблом, је исти као и код претходне групе. Двије тупе сјекире, које шкрипећи засјецају свјеже коријене стабла и два-три крампа и лопате. Ипак, посао одмиче. У току једног сата смјењују се ударци сјекиром и крапом. Вјелина коријена стабла све више се указује. У међувремену, почиње да пада киша.

Најзад, уз једно громогласно чуввајјј, стабло пада на земљу. На онојем лицима бригадиста задовољство, затим тренутак предаха и већ су на следећем послу.

A. H.

MATURANTI, GRADITELJI

Crveni karanfili

Dvadeset i devet maturanata Auto-saobraćajnog školskog centra proslavili su završetak nastave kao odlični učenici, a za rad na trasi dobili su i dopunske čestitke

NEMILA, 26. APRILA — U naselju omladinskih radnih brigada posebno svečana atmosfera. Maturanti Auto saobraćajnog školskog centra proslavili su sinoć maturu. Njih dvadeset i devet koji su kao odlični učenici došli prije završetka nastave na radnu akciju, primili su »crveni karanfil« u Nemiloj. Maturanti Zoran Jokić, Amir Alić, Suljo Avdić, Senaid Dedović, Ismo Đemajlija, Blaženko Višnjić, Dragoljub Stevanović, Franco Jozić, Zlatko Kurtović, Radovan Ždrale, Acim Cvijan, Rasim Rizvanović, Pero Martić, Zoran Katić, Nijaz Sarajlić, Senad Bojčić, Velinka Tomić, Arzija Omerović, Alma Maksić, Zorica Čurić, Miroslav, Kurteš, Sead Sarajkić, Midhat Saračević, Milenko Skočajić, Obrad Krstović, Milanko Jovanović, Hatidža Čutahija, Zoran Damjanović i Hajrudin Omerbegović već od prvog dana su se pokazali kao izuzetno marljivi i vrijedni brigadiri i nastojali su da svojim ponašanjem i radom opravdaju povjerenje koje im je njihova škola ukazala. Među ovim brigadistima nalazi se najbolji maturant generacije Saobraćajne tehničke škole Miroslav Kurteš, koji u Sarajevu u »Skenderiji« predstavlja svoje drugove koji su ostali da zajedno sa 500 brigadiru zajedno proslave ovaj za njih naj-svečaniji dan.

Ugodni razgovor omladine i veterana — naselje Nemila

IZ ZAVIDOVIĆA

Danas udarni dan

ZAVIDOVIĆI, 26. APRILA — Sutra ujutro, sve brigade naselja Zavidovići izlaze na udarni dan. Međutim, neće to biti onaj uobičajeni radni dan u kojem se nastoji prebaciti zadana norma, nastoji za brigadu osvojiti još jedno udarništvo.

Sutra će brigade biti izmiješane. U svakoj od njih sedam radiće određeni broj brigadiru iz svake brigade. Radiće za što bolji učinak, za što bolje rezultate, a kada se vrata sa trase, zbrojiće sve što se uradi i podijeliti na jednake dijelove.

Nije li ovo najbolji pokazatelj koliko su se mladi iz svih krajeva Jugoslavije zbližili. Izraz je to njihove zajedničke želje da posao što prije odmiče, da se onima koji dolaze u drugoj smjeni ostavi što više urađenog, a to ko će biti prvi, a ko posljednji, zaista nije važno. Jer, ovdje nema slabih. U prvoj dekadi sve brigade su bile udarne, a tri dana prije završetka druge može se sa sigurnošću tvrditi da će to biti opet.

I još nešto, poslije sutrašnjeg radnog dana brigadirski voz neće se zaustaviti kod naselja, produžiće vožnju do željezničke stanice u Zavidovićima, odakle će djevojke i mladići krenuti pješice do svojih paviljona. Želja im je da u svečanom ešalonu s pjesmom na usnama produ ulicama gradića na Bosni, da još jednom zahvale svim mještanima koji su ih za ovih mjesec dana okruživali nesebičnom pažnjom.

Sretan vam udarni dan, brigadiri!

Posjeta

ORB »Serif Lojo« iz Foče imala je posjetu. Brigadire su obišli predsjednik Opštinske konferencije Socijalističkog saveza radnog naroda Foča Radujica Tešević i sekretar Opštinskog komiteta SK Foča Dževad Lojo. Gosti su bili zadovoljni kada su čuli rezultate svoje brigade i svih drugih u naselju. Zaželjeli su im još više uspjeha u preostala tri-četiri dana.

Izbor mis naselja

ORB »Đuro Đaković« iz Sarajeva organizovala je u društvenim prostorijama izbor mis i mistera naselja prve smjene u Zavidovićima. Ovo veselo brigadirsko veče bilo je obogaćeno i pjesmom, poezijom, dramskim monolozima. Konkurencija je bila oštra, a žiri se na kraju odlučio da za najljepšu brigadirku proglasi Suvad Begić iz ORB »Đuro Đaković«, nje-na prva pratilja je Dubravka Grnjević iz Dubrovnika, a druga pratilja Stanislava Burić iz ORB »Serif Lojo« iz Foče.

I dok je kod djevojaka odlučivala ljepota, brigadiri su se potrudili da svom izgledu dodaju i neki simpatičan geg-masku. U tome je najviše uspjeha imao Zoran Kostić iz Beograda kojem je pripao naziv »mister naselja«, drugi je bio Lazar Sekulović iz Foče, a treći Dušan Balaban iz Bihaća.

Odbojkaši oduševili

Igrano je pretposljednje kolo prvenstva naselja u stonom tenisu. Postignuti su ovi rezultati: ORB »Đuro Đaković« — ORB »20. oktobar« 2:0, ORB »Boro i Ramiz« — ORB »Prvi kongres USAOJ-a« 2:0, i ORB »Serif Lojo« — ORB »Husinjski rudar« 2:0. I poslije ovog kola ekipa ORB »Boro i Ramiz« je bez izgubljenog seta, pa će sigurno osvojiti prvo mjesto. U ovoj ekipi nastupaju brigadir Ismail Kasumi, Skender Hadžinski i Živojin Janačković.

Završeno je takmičenje u šahu. Prvo mjesto ubjedljivo je osvojio sastav ORB »Husinjski rudar«, čije boje su branili Slavko Đurić i Omer Saletović, koji nisu izgubili nijednu partiju, i na kraju su sakupili 12 poena. Iza njih su ORB »20. oktobar« i ORB »Serif Lojo« sa po 8 bodova, a slijede ORB »Đuro Đaković« i ORB »Boro i Ramiz« sa po šest, ORB »Prva dalmatinska« sa dva, dok je ORB »Prvi kongres USAOJ-a« završila takmičenje bez bodova.

Odbojkaška reprezentacija omladinskog naselja Zavidovići savladala je ekipu DTV Zavidovići sa 3:2, u igri koja je oduševila sve prisutne.

M. Dž.

SPORTSKE AKTIVNOSTI

Takmičari i arbitri

Već završen kurs za košarkaške sudije ♦ Svi koji steknu diplomu, imaju pravo odmah na suđenje

Za sportske aktivnosti u naselju ORB u Nemiloj brine se Zlatan Stefanovski, absolvent Fakulteta za fizičku kulturu u Sarajevu.

— Velika pažnja poklanja se sportskim aktivnostima na akciji, sačinjeni su obimni programi. Oni predviđaju, osim redovne jutarnje gimnastike, održavanje fudbalskih, rukometnih, odbojkaških i košarkaških utakmica, šahovske mečeve i takmičenja u gadanju vazдушnom puškom, kaže Zlatan Stefanovski. — Ali nisu samo sportski susreti cilj ovih aktivnosti. Veoma je važno da obučimo veći broj brigadista za zvanje košarkaških, fudbalskih, odbojkaških i rukometnih sudija, kako bi po povratku sa radne akcije, mogli u svojim mjestima biti nosioci sportskih aktivnosti.

— Koliki broj brigadiru pohađa kurseve?

— Naselje u Nemiloj je najmanje na akciji, ali veliki broj brigadista prijavio se na kurseve za sportske sudije. Više od 150 brigadirki i brigadiru uskoro završavaju obuku.

— Da li je neki kurs već završen?

— Završen je kurs za košarkaške sudije. Svi brigadisti koji steknu zvanje sportskih sudija na akciji, dobijaju diplomu, imaju pravo da na zvaničnim takmičenjima budu pomoćne sudije.

I teče život sportski u naselju Nemila, vodi ga Zlatan Stefanovski. Vodi ga dobro. To je dio njegovog budućeg poziva. On je imao sreću što je izabran da mladim graditeljima drugog kolosijeka bude sportski učitelj. I pokazao se kao veoma dobar pedagog, kao mladi stručnjak koji je uvijek voljan i spreman da dio svojih znanja stečenih četverogodišnjim studijem prenese na mlade.

N. TOŠIĆ

HEMILA

У част Конгреса

Свечаност Скопљанаца

HEMILA, 26. APRILA — Јучер је поводом почетка рада Седмог конгреса СК Македоније у насељу Немила, где се налази ОРБ »26. јули« из Скопља одржана свечаност. Скопљанци су већ у рано јутро пјесмом и музиком обиљежили почетак рада Конгреса, а њима су се придружили бригадисти свих бригада у Немилој. Огромно ко зарачко коло у које се ухватило готово 500 бригадирки и бригадира прошло је кроз насеље, а након тога Саип Исени одржао је пригодан говор о значају Конгреса и прочитао поздравно писмо које су бригадисти упутили учесницима Конгреса у Македонији.

Предавање

У ОРБ »Млади радник« је организовано предавање на тему »СКЈ у борби против антисамоправних снага и њиховог утицаја«. Предавање је држао Цемил Омеровић, председник ОК ССРН Маглај, који је био гост бригада.

ПРУГЕ НАШЕ МЛАДОСТИ (4)

Легенда једног времена

Тај 1. април 1947. године био је по много чему изузетан дан: сто двадесет радних бригада из свих крајева земље стигло је на анцију

Омладина Босанског Шамца 1947. године на прузи

По лишћу подрхтавају капи кише као бриљантни падају на земљу, слично радосним, блиставим сузама.

Киша је падала читаву ноћ. Земља је влажна, упила је сву ту огромну количину воде која се сручила у долину Босне, тако да се ипак нигдје не примјећују ни блато ни баруштине.

Све одише свјежином. Све је овдје ново. И та омладина која је стигла, и њихов раздрагани и весели смијех, и нове дрвене бараке које миришу по смоли и тек рендисаној дасци као и нешто неугоднијем мирису хлора и лизола којим је извршена дезинфекција. Ту су и заставе које се вијоре на прољетном повјетарцу.

Невријеме с почетка

Тај 1. април 1947. године био је по много чему изузетан дан. Сто двадесет радних бригада из свих крајева земље са више од тридесет хиљада акцијаша чекало је команду да крене у напад. А када је команда пала, хиљаде крампова се забило у влажну земљу која је свуда око себе ширила дах прољећа и мирис свјеже траве и првог прољетног цвијећа.

Изградња Омладинске пруге Шамац — Сарајево је почела.

Под једном благом косином, недалеко од главне цесте излокане рупчагама која пролази кроз село Немилу, одмах су падале у очи двије дрвене бараке у којима је била смјештена II бањалучка бригада, а нешто више налазила се настрешница за потребе кухиње из које се већ извијао дуги прамен бјеличастог дима.

Хладно је. Бригада се вратила са радилишта. Први радни дан протекао је не баш најпријатније. Иако су жељели да баш тај дан запну и ураде што више, то нису могли остварити јер их је прави пљусак отјерао у бараке.

Лолина називања

И, док киша добује по прозорским окнима, окупили су се око Лоле, једног враголастог седамнаестогодишњака опуштених рамена, крупних тамних очију које су се увијек пристојно и умиљато смијешиле и који је бучно говорио:

— Другари моји, ово је царски смјештај. Види ти само ову бараку. И кревете на спрат имамо. А добили смо и сламе. Ма, просто да не повјерујем.

— А како је било лани? — пита га срамежљиво Мики, његов први сусјед који није могао никако себи да опрости што заједно са Лолом

и он није те године био акцијаш.

— Како је било? Било како било. Али није било овако.

— Па, де реци — траже остали у жамору. — Имали смо велики шатор — одбровољи се он. — Нас, три стотине смјестили смо се унутра. Горе церада, доље гола земља. Набрали смо у шуми папрати па то прострли. Ето, како је било. Па ипак, било је лијепо. Није нам сметало што смо спавали на земљи. А види ти сада ово. Рек'о би човек к'о хотел.

Крупне кишне капи ударају све јаче. Сијевну и муња. Секунд-дравије владала је тишина, а затим груну гром. Бијесно дуну вјетар, подиже смеће са земље и све то заврти у ковитлац.

У бараци тишина. Сви пажљиво слушају Лолу који је за њих у неку руку ветеран. А он неуморно прича о томе како се прошле године радиле и живјеле не заборављајући да напомене како су и тада као и сада морали проћи кроз »тортуру« болничара који су их очекивали са спремљеним лименим пумпама из којих су их запрашивали док се свуда око њих извијала бјеличаста прашина ди-ди-ти прашка.

Тако се кроз причу и разговор стварала легенда о једном незаборавном времену.

Миленко ПАЈИЋ

(Наставља се)

VETERANI GOVORE

Као mladić

Muharem Sarajlić se kao sedamnaestogodišnjak kalio na trasi

Prije ravno 31 godinu, baš aprilskih dana, Muharem Sarajlić, tada sedamnaestogodišnji dječak, kalio se na trasi Omladinske pruge Šamac — Sarajevo.

— I tada kao i danas bio sam ispunjen radošću što sam se našao među desetinama hiljada graditelja ove legendarne pruge. Sjećam se dobro tih aprilskih dana 1947. godine. Bilo je prohladno kao i danas... Ali, kao i danas, nije se gledalo na vremenske prilike. Padali su rekordi u iskapanim kubicama zemlje. Pruga je bila izgrađena prije roka — sjeća sa Sarajlić.

Samo koji dan prije odlaska ORB »Ozrenski partizanski odred« iz Lukavca na SORA »Šamac — Sarajevo«, pitali smo Muharema Sarajlića »plašili« se mladih u radu.

— Ne! — bio je kategoričan Sarajlić. Jest da sam blizu 50. godine, ali imam dovoljno snage i za najveće napore. A mogu vam reći da je ova današnja generacija mladih još jednom pokazala koliko je plemenita kad je omogućila nama veteranima da se ponovo nađemo na trasi. Kao i sad, mladi su na pruži sklapani nova prijateljstva...

D. I.

Muharem Sarajlić

Радимо и растимо

НЕМИЛА, АПРИЛА — Киша упорно пада, ситна и досадна. Бригадирима из насеља Немиле, међутим, као да не смета. Гумиране кабанице и чизме добра су заштита од влаге.

У каналу затичемо бригадисте ОРБ »Веселин Маслеша«. Трагају за подземним кабловима.

— Вода са свих страна. Цијело јутро смо у каналу. Тешко је али посао се мора урадити — каже Фрањо Шупковић.

ОРБ »Млади радник« је у непосредној близини тунела Бистричак. Горе уз пругу према Топчић пољу је ОРБ »26. јули«. Чисте се пропусти.

— Добро напредујемо али стално киша — каже Јулија Стоилова.

Ближи се крај смјене. На трасу долазе бригаде »Омер Маслић« и »Пет народних хероја«. Наставља се посао који је рађен прије подне. Киша и даље пада. Ситна и досадна.

H. T.

Stani, kišo!

Hladno je. Kiša pada i dan i noć. Sve je tmurno, sumorno i žalosno. Radoznale oči stotine brigadirâ gledaju kroz zamagljene proloze. Tu ispred njih stoji natpis »Tito volimo te«. Uradiše ga brigadir ORB »PET NARODNIH HEROJA« iz Doboja. Htjeli bi još nešto, mnogo toga, Titu, Partiji, Akciji...

Sve je utihnulo. Prestaće! Neće! Hoće! Moral Vrijedne ruke brigadirâ čekaju jutro. Možda sutra obasja sunce.

Svanulo je. Opet pada. Ali ići se mora. Dugi kanali se moraju iskopati. I opet pjesma, složna, vesela, jedna. Svi u isti glas...

»RADICEMO I PO KIŠI!...
Niko ne osjeća mokru brigadirku, jer svi su za isto, jedan cilj — PRUGA — AKCIJA — BRATSTVO — JEDINSTVO.

Koraci su sve veći, a pokreti sve brži. Opet pjesma. Ali uz kramp i lopatu. Brigadir do brigadirke. Nema razlike. Svi isti. Svima isto, i kamen, i žila, i korijen i širina i dubina kanala — svi su jedan.

A JEDNO JE PRUGA — »ŠAMAC — SARAJEVO«.

Snežana SPASOJEVIĆ, ORB »Pet narodnih heroja«, Nemila